

Hospital i Hornbæk og pr. 1. januar 1981 tillige Finseninstituttet som herefter begge blev sammenlagt med rigshospitalet. Personalet fra de to hospitaler overgik til ansættelse ved rigshospitalet.

Fra 1. januar 1981 blev der endvidere etableret en bestyrelse for rigshospitalet med repræsentanter for bl.a. sygehuskommunerne.

Af styringsgruppens indstilling fremgik det desuden, at der var et betydeligt behov for fornyelse af hospitalets ældre bygninger. For at opnå funktionsmæssige og økonomiske fordele i forbindelse med bygningsfornyelsen blev der udarbejdet planer for en fysisk integrering, hvilket bl.a. indebar forslag om nybyggeri på Tagensvej-området. Disse byggeplaner viste sig imidlertid at være så dyre, at den daværende undervisningsminister afstod fra at fremsætte byggelovforslag og i stedet lovede folketinget en redegørelse, når der var foretaget en fornyet gennemgang af de fysiske forhold for rigshospitalet. Den daværende undervisningsminister anmodede herefter rigshospitalets bestyrelse om at udarbejde en generalplan for den fremtidige dimensionering og fysiske placering af hospitalets funktioner. Denne placering skulle så vidt muligt ske inden for den eksisterende bygningsmasse.

Generalplanredegørelsen blev afgivet til undervisningsministeren i juni 1982 og er for tiden til behandling i ministeriet.

Generalplanredegørelsen indeholder flere forskellige forslag til den fremtidige fysiske placering af de nuværende statslige sygehusfunktioner. Rigshospitalets bestyrelse har i sin indstilling fremhævet et forslag, der indebærer, at de kræftbehandlende funktioner overflyttes fra Finseninstituttet til et nyt kræftbehandlingscenter på rigshospitalets Blegdamsvej-område, at der indrettes et langtidsmedicinsk og fysiurgisk center (herunder Hornbækfunktionerne) i de bedste af Finseninstituttets nuværende bygninger, og at Fysiurgisk Hospitals bygninger i Hornbæk ophører med at anvendes til hospitalsformål. Forslaget medfører anlægsudgifter, men også driftsbesparelser og er væsentligt billigere end de tidligere byggeplaner. Samtidig har jeg bemærket mig, at forslaget indebærer en reduktion i den statslige sengekapacitet, hvorved tendensen til overkapacitet i det samlede sygehusvæsen i hovedstadsområdet nedbringes.

Jeg har endnu ikke færdiggjort mine overvejelser vedrørende generalplanen for rigshospitalet. Når jeg har afsluttet disse overvejelser, vil jeg vende tilbage med den af den tidligere undervisningsminister lovede redegørelse over for folketinget. Herefter vil der også kunne redegøres nærmere for konsekvenserne for det samlede personale på rigshospitalet.

Ad § 20.10.01. Rigshospitalet.

Spørgsmål nr. 17:

»Hvor stort skønnes behovet for jordemødre at være, og vil ministeren fastholde den tidligere trufne beslutning om at begrænse uddannelsen af jordemødre på rigshospitalet?«

Svar:

Af den seneste oversigt fra sundhedsstyrelsen over normerede, men ubesatte jordemoderstillinger fremgår det, at der på landsplan var 115 ubesatte stillinger. Siden opgørelsen er yderligere 30 jordemødre blevet færdige (10 fra afdelingen i Ålborg og 20 fra afdelingen i København). Den samlede manko er altså – i hvert tilfælde teoretisk – nedbragt til ca. 85 jordemødre på landsplan.

Med de jordemoderlever, der allerede er inde i uddannelsessystemet, vil der i perioden frem til 1. oktober 1985 blive færdiguddannet mellem 170 og 180 jordemødre. Fra midten af 80'erne skulle der således ikke længere være mangel på jordemødre.

På grund af svag mobilitet blandt de færdiguddannede kan man ikke udelukke, at der fortsat visse steder i landet vil være ubesatte stillinger. Dette problem kan ikke løses ved atter at udvide optagelseskapaleteten ved afdelingen i København. Hertil kommer, at der gennem en periode har været – og stadig er – meget store problemer med at skaffe praktikpladser til jordemoderleverne i Københavnsområdet.